

Sajó László

retúr

Budapest-Keleti

sokszor csak úgy kijöttem nem indultam nem érkeztem mint annyiszor főleg télen szerettem főtt kolbászt enni mustárral kenyérrel forralt borral a büfé előtti pulton fröccsent a kolbász piros zsírja ahogy a műanyag késsel villával nyiszáltam hagytam is mikor már nem volt forró kézzel a mustárba haraptam a kenyérből kortyokban forralt bor néztem a vonatokat embereket jöttek mentek kitunkoltam a papírtálcát szalvétával a számat kidobtam az eszcájgot poharat mintha vonatra vártam volna mintha mennék bárhova is de csak albérletekbe aztán a kollégiumba amikor utaztam mindig megittam egy unicumot ráérősen az indulási oldalon a sarkon volt egy büfé és kijebb az első vágány mellett a Panda büfé ez szűnt meg először aztán amikor felújították a pályaudvart eltűnt az összes büfé a talponálló pultokkal itt nem fogtok zabálni inni nincs hurkakolbász forralt bor unicum csak üvegben kilencszázért féldeci dobozos sör csomagolt szendvics vigyétek az útra és hagyjátok el mihamarabb a pályaudvart majd még itt fogtok élni csöves népség azóta nem eszem főtt kolbászt nem iszom forralt bort unicumot elmegyek a kulturált üvegalickák mellett egyenesen a vonathoz nem térek be az Orientbe ahol a pultos hölgy színültig töltve a fekete unicumos poharat hat centet adott és számolt fel adjátok vissza a Keletinket a főtt kolbászt a talponálló pultokat szeretnék ott enni inni nézelődni csak úgy talán még beszélgetni is azzal ki velem szemben mellettem hurkakolbászt eszik maradt a Baross étterem de oda csak családdal és ha sok idő volt a vonatig kinéztek bennünket a pincérek nem ettünk ittunk sör kóla kávé az elemózsziát fasírtot csirkecombot kenyeret majd elővesszük amikor elindul a vonat

Budapest-Keleti–Miskolc–Tiszai

megvettem a jegyet helyjegyet Szinva IC a helyemen csak addig míg kinyitják az étkezőkocsit Kőbánya felső után már ott ülök menetirányban az ablaknál maszkban rajtam kívül senki nézem az étlapot pedig tudom mit kérek *kontinentális reggeli* mindig ezt amióta a gyereket amikor kicsi volt itt tudtuk lefoglalni az étkezőkocsiban reggeliztünk első szavai ezek voltak *kontinentális reggeli* persze ezt én találtam ki a büfében nem tudtam unicumot akkor itt vilmoskörtét a pincér hozza maszkban lehúszom a maszkot előveszem a sporttáskából a kis kézfertőtlenítőt elteszem a zsemle egész friss kis vajak dzsemek tea vékony citromszelet megy az idő ahogy a vajakat dzsemeket kibontom megkenem a félbevágott zsemléket kortyolom a teát nézem a vázában a művirágot mióta lehet itt talán nem kellene ebben a helyzetben itt reggeliznem az csak Hatvannál tűnik fel hogy itt ülök az étkezőkocsiban egyedül menetirányban reggelizem amikor már rég nincsenek étkezőkocsik csak a nemzetközi járatokon és ha lennének is a helyzetre való tekintettel zárva tartanának befejeztem a reggelit felhúszom a maszkot a pincér elviszi a tányért evőeszközöket csészét feles poharat kérdezi kérek-e

még valamit *köszönöm nem* ki van írva negyvenöt percig lehet az étkezőkocsiban tartózkodni még van egy óráig Miskolcig most hagytuk el Vámosgyörköt nem zavartatom magam a kalauz aki eddig a pincérrel beszélgetett az ajtó melletti asztalnál úgy látszik nem akart zavarni nézi a jegyem ráfirkál megköszöni *én köszönöm* előveszem a karácsonyi narancsot olvasom Füzesabony itt megállunk kinézek nincs felszálló se leszálló az a kocsi is üres volt ahova a jegyem szól lehet hogy csak én utazom ezen a vonaton? különvonat? mindenkinnek megvan a maga vonata? ebben a helyzetben ebben a karkai helyzetben? ez az én vonatom az én pincérem kalauzom? a képzelgésből telefon riaszt öcsém mondom jövök most volt Mezőkeresztes–Mezőnyárad olvasok tovább Nyékládháza már nincs messze kinézek mennyit láttam ezt a tájat és nem emlékszem nem fogok emlékezni semmire erre a pillanatra se ahogy elzúg a Szinva-vonat egy elsuhanó ház a házban emberek a szűk szent család az apa férfi az anya nő a gyerek lány vagy fiú rokonok nem jönnek ők se mennek éjféle misére se mentek ez már a hejőcsabai cementgyár az avasi lakótelep panelsírkövei fizetek elteszem a narancsot vállamon a sporttáskával leszállok rajtam kívül senki

Miskolc-Tiszai

aluljáró most nem megyek föl az első vágány melletti restibe ahogy megérkezőkor mindig gönci barackot inni nyitva sincs bár az étkezőkocsi után ki tudja az aluljáróban a virágos nyitva nem mindig ez jó nem kell megállni a piacon egyáltalán nyitva a piac? veszek két vörös rózsát anyámnak apámnak anyám és öcsém a kocsiban maszkban átadom a rózsát a piac nyitva anyám itt vesz virágot vehettem volna én is mindegy öcsém kivesz a csomagtartóból egy fonott kosarat benne egy nagy és egy kis ásványvizesflakon egy dobozos borsodi alufóliacsomag kis seprű *látom készültél* mondom *csomagoltunk neked majd elviszed* mondja anyám felmegyünk a lépcsőn felülről közelítjük meg a sírt fóliába csomagolva átkötve a sírkő a fedőlapon kövekkel rögzítve a fólia beletenném a rózsát a vázába *várj* anyám kiveszi az elszáradt virágokat öcsém elviszi nagy kupacban száraz virágok koszorúk tömegsírja *mindenszentekkor voltunk akkor téliesítettünk azóta nem tudtam jönni* anyám szabadkozik a nagy flakonból vizet önt a vázába *most teheted ő* is beteszi a krizantémcsokrot lehajol a kis seprűvel kisépri a sír körüli járdalapok réseit segítenénk nem engedi feláll liheg pihen *anyám majd én* lehajol seprű tovább öcsém kiveszi a fonott kosárból a kis háromdecis flakont *húzd meg* letekerem a kupakot lehúzó a maszkot *egészségünkre!* visszatekerem a kupakot felhúzó a maszkot *barack? barack vidd el az útra* anyám kiegyenesedik *nem kell mindet meginni majd otthon lassan* csak megittam a wellcome ha nem is gönci barackot öcsém ideadja a sört is felpattintom lehúzó a maszkot *bontsd csak ki* mondja anyám és öcsém szétnyitja az alufóliát sós stanglik sós kis perecek *te csináltad? persze* mondja anyám kabátzsebemből kiveszem a kis kézfertőtlenítőt vissza stanglit számba veszek ráakasztok egy peracet mindig ezt csinálom eszünk én sört hozzá letekerem a kupakot *boldog karácsonyt!* mondják ők is *a kocsiban van neked szatyor majd otthon eszel rendeset* megköszönöm a nagy családi ebéd elmarad ezt találtuk ki apámnál találkozom anyámmal állunk a sír körül a megfelelő távolságra egymástól mintha beszélőn lennénk köztünk a maszkok és a másfél méteres folyosó a háttérben diszkréten de minden mozdulatunkat figyelve álldogál örünk az isten gondolom mintha verset írnék hideg van nyirkos idő a temetésen süttöt de legalábbis ki-kiragyogott a novemberi nap ragyogó idő anyám a fedőlapot simogatva elköszön jövünk le a Deszkatemetőből a sárban a kocsiban odaadom a karácsonyi ajándékokat három üveg tokaji anyámnak aszú öcsémnek furmint sógornómnek szamorodni kivisznek az állomásra a sporttáskába teszem a teli szatyrot *ne fektesd el* mondja anyám a kocsiból integetnek

Miskolc-Tiszai–Budapest-Keleti

még van idő a resti zárva a peronon előveszem kabátzsebemből a pálinkát lehúzó a maszkot és mint minden induláskor elcome ha nem is gönci barack a vonat már bent Sajó IC mondom hogy az én vonatom ez is különvonat a kocsimban senki elhagyjuk Martintelepet az étkezőkocsi nyitva nézem az étlapot tudom mit kérek mindig rántott szeletet hasáburgonyával csemegeuborkával doboz borsodi a pincér ugyanaz meg se lepődöm a kalauz is beszélgetnek az ajtó melletti asztalnál lehúzott maszkkal ez helytelen én betartom az előírásokat csak evéshez iváshoz húzom az államra előtte kézfertőtlenítés a kalauz megvárja míg befejezem csak akkor áll fel amikor a pincér elvitte előlem Füzesabony megállunk le- és felszálló nincs indulunk kimegyek hugyozok mikor visszamegyek mintha zajt hallanék zajongást a pincér és a kalauz felől jönnek a hangok elmegyek mellettük a büfékocsiban emberek hát vannak itt utasok! vágni lehet a füstöt részeg katonák énekelnek üvöltve *mennek haza végleges szabadságra!* pedig a laktanyába gondolom tele a büfékocsi civilek is ülnek állnak az ablak mellett a pultoknál a pultosnő alig győzi a pincér meg beszélget a kalauzzal az üres étkezőkocsiban itt a helyem a büfékocsiban ami nyitva és cigizni is lehet amikor már régen nem és vannak még egyáltalán laktanyák katonák? mi ez időutazás? és senkin nincs maszk én persze nem veszem le de a távolságot lehetetlen tartani valahogy a pulthoz préselődöm kérek egy unicumot doboz borsodit megállok az ablak mellett az egyik katona rám mutat *Zorro!* röhögnek röhögjete csak a kortyokhoz húzom le kinézek de csak magamat és a valószínűtlen büfékocsit látom és hallom *benne van a zsoldkönyvem meg a leszerelő civilelem!* a pincér nem keres pedig még nem fizettem miért is keresne a cuccom ott van majd visszamegyek kezemmel árnyékolva kinézek épp elkapom Aszód még van idő kérek még egy unicumsört *mi van Fácia Negra?* a katonák civilek röhögnek mosolygok nem látszik lehúzó a maszkot iszom felhúzó nem idegeskedem a sporttáskám ki vinné el ha csak a pincér és a kalauz nem rajtuk kívül senki az étkezőkocsiban senki a kocsiiban csak a büfékocsiban itt van a nagy élet meg se állunk a Keletiig vagy még ott sem *ez a vonat most van indulóban!* visszamegyek az étkezőkocsiba fizetek megérkezünk senki nem száll le csak én viszem vállamon a sporttáskámban anyám szatyrát a kijárási tilalom előtt hazaérek kipakolom a karácsonyi menüsört befőttesgumikkal rögzített nylonzacskóba és újságpapírba *Észak-Magyarországba* csomagolt befőttesüvegekben húsleves csigatésztával halászlé töltött káposzta nylonzacskós alufóliákban sült pulyka rántott csirke fasírt és anyám sütte kis sós perccel mindig ezzel kezdtem amikor megérkeztem ez volt az első a pálinka előtt és után kocintottunk akkor együtt és apámmal holnap karácsony második napján asztalhoz ülök egyedül a perccel kezdem aztán emelem poharam *boldog karácsonyt!*